

Tanrı Olan Adam

Randolph Dunn

Elçi Yuhanna, Başlangıçta Söz'dü ve "Söz" Tanrı ile birlikteydi ve Tanrıydı. Söz insan olup insan arasında yaşadı. Vaftizci Yahya, O'ndan günahları ortadan kaldıran "Tanrı Kuzusu" olarak söz etti.

Yaratıcının, Kendi benzerliğinde yarattıklarını temizlemek için kefarete niteliğinde bir kurban olarak Kendisini kurban etmesi ne muhteşem bir vahiydir.

İsa ile ilgili birçok Eski Ahit kehaneti vardır. Peki yıllar sonra doğacak bir insan hakkında sadece yirmi beş tahminde bulunup bu tahminlerin gerçekleşmesi ihtimali nedir?

Dr. Hawley O. Taylor şu cevabı vermiştir: Eğer olaylar İsrail'in Mesih'i hakkında önceden haber verilmiş olsaydı, o zaman tüm olayların tek bir kişide gerçekleşmesi ihtimali genel olarak 33 milyon olurdu.

İşte sadece birkaç kehanet ve bunların gerçekleşmesi.

Yeremya 23:5'te peygamberlik edildi: "İşte, Davut için doğru bir dal yetiştireceğim, onun kral olarak krallık yapacağı, bilgece davranacağı, ülkede adaleti ve doğruluğu uygulayacağı günler geliyor" diyor RAB. "

Bunun gerçekleşmesi Matta 1:1'de kayıtlıdır: "Bu, İbrahim oğlu Davut oğlu İsa Mesih'in yaşamının kayıdır."

Bu gerçekleşme Luka 3:23-38'de kayıtlıdır; Luka, İsa'nın soyağacını Davut'tan Adem'e kadar takip etti.

Zekeriya 9:9'da peygamberlik edilmiştir: "Çok sevin, ey Siyon kızı! Yüksek sesle bağır, ey Yeruşalim kızı! İşte, kralın sana geliyor; Doğru ve kurtuluşa sahip olan o, alçakgönüllü ve bir eşeğe, bir sıpayı, bir eşek tayına binmiş olandır."

Bunun gerçekleştiği Matta 21:6-7'de kayıtlıdır: "Ve öğrenciler gittiler ve İsa'nın kendilerine emrettiği gibi yaptılar, eşeği ve sıpayı getirdiler ve onlara giysilerini giydirdiler; ve o da oraya oturdu."

İşaya 53:5'te peygamberlik edildi: – "Fakat bizim isyanlarımız yüzünden o yaralandı, fesatlarımız yüzünden o berelendi; barışımızın cezası onun üzerindeydi; ve onun çizgileriyle iyileştik."

Bunun gerçekleşmesi Matta 27:26'da kayıtlıdır: "Sonra Barabbas'ı onlara serbest bıraktı, ama İsa'yı kırbaçladı ve çarpmıha gerilmek üzere teslim etti."

İşaya 53:7'de peygamberlik edildi: "Ezildi ve sıkıntı çekti, ama ağzını açmadı; Kesime götürülen kuzu gibi, kırkıcıların önünde sessiz kalan koyun gibi, o da ağzını açmadı."

Bunun gerçekleşmesi Matta 27:12-14'te kayıtlıdır: "İsa başkâhinler ve ihtiyarlar tarafından suçlanırken hiçbir yanıt vermedi. Sonra Pilatus ona şunu sordu: 'Sana karşı ne kadar çok suçlamada bulduklarını duymuyor musun?' Fakat İsa hiç cevap vermedi, bu yüzden vali çok şaşırıldı."

İşaya 53:9'da peygamberlik edildi: "Ve onun mezarını kötülerle ve zengin bir adamla birlikte yaptılar; oysa o şiddet uygulamamıştı ve ağzında hile yoktu."

Bunun gerçekleşmesi Matta 27:57-59'da kayıtlıdır: "O akşamın ilerleyen saatlerinde Arimathea'dan zengin bir adam geldi. Adı Yusuf'tu ve İsa'nın öğrencisi olmuştu. Pilatus'a gitti ve İsa'nın cesedini istedi ve Pilatus bunun yapılmasını emretti. Bunun üzerine Yusuf cesedi alıp temiz bir keten beze sardı. Daha sonra onu kayadan oyduğu kendi yeni mezarına yerleştirdi. Mezarın kapısına büyük bir taş yuvarladıktan sonra oradan ayrıldı."

İşaya 61:1-2'de peygamberlik edilmiştir: - "RAB beni meshettiği için RAB'bin Ruhu üzerimdedir; ezilenlere müjde getirmek, yüreği kırıkları sarmak, tutsaklara özgürlüğü ilan etmek için beni gönderdi." ve RAB'bin lütuf yılını ilan etmek için tutsakları karanlıktan kurtarın."

Gerçekleşme Luka 4:16-19'da kayıtlıdır; 21, – "Ve yetiştirildiği Nasıra'ya geldi; ve adeti olduğu gibi Şabat günü sinagoga girdi ve okumak için ayağa kalktı. Ve Yeşaya peygamberin kitabı O'na teslim edildi. Ve kitabı açtı ve yazılı olduğu yeri buldu:

'Rab'bin ruhu üzerimde çünkü o beni yoksullara müjdeyi vaaz etmem için meshetti. Tutsaklara serbest bırakılacağını, körlere gözlerinin açılacağını duyurmak için, ezilenleri özgürlüğe kavuşturmak ve Rabbin bereketli yılını ilan etmek için beni gönderdi.'

"Dinlediğiniz bu Kutsal Yazı bugün yerine gelmiştir."

Ancak Tanrı, tam doğru zamanda veya mükemmel durumda, insanın günahlarının kefareti olacak tek kurban olmak üzere Nasıralı İsa'nın bedensel bedeniyle yeryüzüne geldi. Bunu yaparak, insanın günahın esaretinden kurtuluşu için tek yolu sağladı; örneğin kurtuluş ve Tanrı ile barışma.

Tanrı, Yeşaya peygamber aracılığıyla yedinci bölümde şunları söyledi: "Rab kendisi size bir belirti verecek: Bakire hamile kalacak ve bir erkek çocuk doğuracak ve ona İmmanuel adını verecek."

"Tanrı, Melek Cebraill'i Celile'nin bir kasabası olan Nasıra'ya, Davut'un soyundan Yusuf adında bir adamla evlenmeye söz verilmiş bir bakireye gönderdi. Bakirenin adı Meryem'di. Melek onun yanına giderek şöyle dedi: "Selam sana çok lütufta bulunan! Rab seninledir." Meryem onun sözlerinden çok rahatsız oldu ve bunun nasıl bir selamlama olabileceğini merak etti. Ama melek

ona şöyle dedi: "Korkma Meryem, Tanrı'nın lütfunu buldun. Hamile kalacaksın, bir oğlan doğuracaksın ve ona İsa adını vereceksin. O büyük olacak ve Yüceler Yücesi'nin Oğlu olarak adlandırılacak. Rab Tanrı ona babası Davut'un tahtını verecek ve o, Yakup'un evi üzerinde sonsuza kadar hüküm sürecek; krallığı asla sona ermeyecek." Meryem meleğe "Bakire olduğum için bu nasıl olacak?" diye sordu. Melek şöyle cevap verdi: "Kutsal Ruh üzerinize gelecek ve Yüceler Yücesi'nin gücü sizi gölgede bırakacak. Böylece doğacak kutsal olana, Tanrı'nın Oğlu adı verilecek."

"İsa'nın Yahudiye'nin Beytüllahim kentinde doğmasından sonra, Kral Hirodes zamanında, yıldızbilimciler (bilge adamlar) doğudan Yeruşalim'e gelip şöyle sordular: 'Yahudilerin kralı olarak doğan kişi nerede? Biz onun yıldızını doğuda gördük ve ona ibadet etmeye geldik.' Kral Hirodes bunu duyunca kendisi de, tüm Yeruşalim de onunla birlikte tedirgin oldu."

"Ve rüyalarında Hirodes'in yanına dönmemeleri konusunda uyarılınca ülkelerine başka yoldan döndüler. Onlar gittikten sonra Rab'bin bir meleği Yusuf'a rüyada göründü. 'Kalk' dedi, 'çocuğu ve annesini alıp Mısır'a kaçın. Ben sana söyleyene kadar orada kal, çünkü Hirodes çocuğu öldürmek için onu arayacak."

"Hirodes öldükten sonra, Rab'bin bir meleği Mısır'da Yusuf'a rüyada göründü ve şöyle dedi: 'Kalk, çocuğu ve annesini al ve İsrail topraklarına git; çünkü çocuğun canını almaya çalışanlar ölü.' Bunun üzerine kalktı, çocuğu ve annesini alıp İsrail ülkesine gitti. Ancak Yahudiye'de babası Hirodes'in yerine Arhelous'un kral olduğunu duyunca oraya gitmekten korktu. Rüyasında uyarılınca Celile bölgesine çekildi ve Nasıra denilen kasabaya gidip orada yaşadı. Böylece peygamberler aracılığıyla söylenen şu söz yerine gelmiş oldu: "Ona Nasıralı denilecek."

Ancak Tanrı, tam doğru zamanda veya mükemmel durumda, insanın günahlarının kefareti olacak tek kurban olmak üzere Nasıralı İsa'nın bedensel bedeniyle yeryüzüne geldi. Bunu yaparak, insanın günahın esaretinden kurtuluşu için tek yolu sağladı; örneğin kurtuluş ve Tanrı ile barışma.

Vaftizci Yahya, Mesih'in yolunu hazırlamak için Tanrı tarafından gönderildi. Bunu, Cennetin Krallığının yakında olması nedeniyle Yahudileri tövbe etmeye çağırarak yaptı. Mesih geliyor ve sizi Kutsal Ruh ile vaftiz edeceği için, düşüncelerini ve eylemlerini değiştirerek onları tövbe etmeye çağırarak vaftiz etti.

"Sonra İsa, Yahya tarafından vaftiz edilmek üzere Celile'den Şeria Irmağı'na, Yahya'nın yanına geldi. Yahya, 'Benim senin tarafından vaftiz edilmem gerekiyor, sen de bana mı geliyorsun?' diyerek ona engel olurdu. Fakat İsa ona şöyle cevap verdi: "Şimdi öyle olsun, çünkü tüm doğruluğu yerine getirmek bize yakışır." Sonra razı oldu. Ve İsa vaftiz edildiğinde hemen sudan çıktı ve işte, gökler ona açıldı ve Tanrı'nın Ruhu'nun bir güvercin gibi inip üzerine konduğunu

gördü ve işte, bir gökten gelen ses şöyle dedi: 'Bu, kendisinden çok memnun olduğum sevgili Oğlumdur.'"

"Bütün insanlar vaftiz edilirken İsa da vaftiz edildi. Ve o dua ederken gök açıldı ve Kutsal Ruh bedensel bir biçimde güvercin gibi onun üzerine indi. Ve gökten bir ses geldi: "Sen benim sevdiğim Oğlumsun; senden çok memnunum."

"Ve Kutsal Ruh'la dolu olan İsa Ürdün'den döndü ve şeytan tarafından ayartılarak kırk gün boyunca çölde Ruh tarafından yönlendirildi." ... "Eğer Tanrı'nın Oğlu iseniz, kendinizi buradan aşağıya atın, çünkü şöyle yazılmıştır: "'Meleklerine seni korumalarını emredecek' ve "'Seni elleri üzerinde taşıyacaklar ki, sen Ayağını bir taşa çarp.'" Ve İsa ona şöyle cevap verdi: "'Tanrın Rabbi sınınamayacaksın' deniyor."

"Kimse ayartıldığında, 'Ben Tanrı tarafından ayartıldım' demesin, çünkü Tanrı kötülükle ayartılamaz ve kendisi de kimseyi ayartmaz. Ancak herkes kendi arzusu tarafından ayartılıp ayartıldığında ayartılır. "

Yorum: Allah imtihan edilmeyecektir. Ancak O, insana seçenekler sunulmasına izin vererek insanın imanını sınayacaktır. İnsan, Adem, Havva ve Ferisiler gibi arzularını seçebilir veya Tanrı'nın istediğini yapmayı seçebilir.

"Şeytan bütün bu kışkırtmaları bitirince onu uygun bir zamana kadar bıraktı. İsa Ruh'un gücüyle Celile'ye döndü ve onunla ilgili haberler tüm bölgeye yayıldı. Onların havralarında ders veriyordu ve herkes onu övüyordu. Büyüdüğü yer olan Nasıra'ya gitti ve adeti olduğu gibi Şabat günü sinagoga gitti. Ve okumak için ayağa kalktı. Yeşaya peygamberin tomarı ona verildi. Kâğıdı açınca, üzerinde şu yazılı olan yeri buldu: 'Rab'bin Ruhu üzerimdedir, çünkü O beni yoksullara müjde vaaz etmem için meshetti. Tutsaklara özgürlük, körlere gözlerinin açılacağını duyurmak, ezilenleri serbest bırakmak ve Rab'bin lütuf yılını ilan etmek için beni gönderdi'" (Yeşaya 61:1-2'den). Sonra parşömeni rulo yapıp görevliye geri verdi ve oturdu. Havradaki herkesin gözleri ona dikildi ve onlara şunu söyleyerek başladı: "Dinlediğiniz bu yazı bugün yerine gelmiştir."

"Size doğrusunu söyleyeyim, iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Ben hayatın ekmeğiyim. Atalarınız çölde man yediler ama öldüler. Ama işte gökten inen, insanın yiyebileceği ve ölmeyeceği ekmek. Ben gökten inen canlı ekmeğim. Eğer bir kimse bu ekmekten yerse sonsuza kadar yaşayacaktır. Bu ekmek, dünyanın yaşamı karşılığında vereceğim etimdir." Mesih, sonsuz yaşamın diri ekmeğidir, kişinin sonsuza dek yaşamak için tüketmesi gereken "Hayat Sözleri" dir.

İsa şöyle dedi: "Yol, gerçek ve yaşam benim. Benim aracılığım dışında hiç kimse Baba'ya

gelemez." İsa yanlarına gelip şöyle dedi: "Gökte ve yeryüzünde bütün yetki bana verildi. Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin, onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin ve size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin. Ve elbette ki, çağın sonuna kadar her zaman sizinleyim."

Tüm bunların kanıtı gerçekleşen kehanetlerde, mucizelerde ve sonuçta O'nun halka açık ölümünde, cenazesinde ve yüzlerce öğrencisinin tanık olduğu dirilişindeydi.

Mucizelerin amacı neydi? İsa, yurttaşlarının kendisini kral yapmalarını isteyerek dikkatleri kendisine mi çekmeye çalışıyordu, yoksa Tanrı'nın meshedilmiş kişiyi gönderme vaadini mi yerine getiriyordu? Benzetmelerde olduğu gibi bu da "Babanın isteğini yerine getirmek"ti.

Çoğu zaman büyük kalabalıklar İsa'yı takip ediyor, belki de "bunun bana ne faydası var?" ya da sadece merakla ya da siyasi güç arzusuyla İsa'nın onların dünyevi kralı olup olmayacağını merak ediyorlardı. Bazıları O'nun Mesih olabileceğine inanmış olabilir. Bu tanıklar üç gruba ayrılabilir:

Mucizenin alıcıları sevinç ve sevinçle doldular ve Tanrı'yı çok yücelttiler. Dikkate değer tek istisna, dokuzu Tanrı'yı yüceltmek için geri dönmeyen on cüzamlının temizlenmesiydi.

Tanıklar sadece mucizeyi gözlemlemekle kalmadı; bu tür mucizelerin yalnızca Tanrı'nın gücüyle gerçekleştirilebileceğini belirterek, insanın sınırlarını tanıdılar. Çoğu kişi Tanrı'yı övdü ve O'nu yüceltti; ancak Ferisiler bunu yapmadı.

The Yazıcılar ve Ferisiler zenginliğe, güce, prestije ve insanların övgüsüne sahipti. Sıradan insan O'nun Mesih olduğuna inanmaya devam ederse, İsa'nın uluslarını, konumlarını ve güçlerini yok edeceğine inanıyorlardı. Sonuç olarak O'nun yukarıdan geldiğini veya gerçekleştirdiği mucizelerden herhangi birinin Tanrı'dan olduğunu kabul etmeyi reddettiler. Bunları şeytanın gücüne bağladılar. O'nu öldürmek istediler ama O'nun Tanrı'dan geldiğine inanan insanlardan korkuyorlardı.

Kutsal yazılar, O'nun dünyevi hizmeti sırasında Mesih'e karşı olan ve daha sonra O'nun dirilişi ve göğe yükselişinin ardından Kilisesine karşı çıkan bazı kişileri tanımlar.

Ferisiler, Başkâhinler, İhtiyarlar, Yazıcılar ve Konsey O'na dilsiz ve cinlerin tutsağı olduğu bir adam getirdiler. Ve iblis kovulduğunda dilsiz konuştu. Kalabalık hayretle şöyle dedi: 'İsrail'de hiç böylesi görülmemişti!' Fakat Ferisiler, 'Cinlerin hükümdarı aracılığıyla cinleri kovuyor' dediler. İşte eli kurumuş bir adam vardı. Ve O'na, 'Şabat günü şifa vermek yasal mıdır?' diye sordular. O'nu suçlasınlar diye. Sonra onlara şöyle dedi: 'Aranızda bir koyunu olan ve Şabat günü çukura düşse onu tutup çıkarmayan kim var? O halde insan koyundan ne kadar daha değerlidir?

Bu nedenle Şabat günü iyilik yapmak yasalıdır.' Sonra adama, 'Elini uzat' dedi. Ve onu uzattı ve

diğeri gibi eski haline döndü. Bunun üzerine Ferisiler çıkıp O'nu yok etmek için O'na karşı komplo kurdular. ... Başkâhinler ve Ferisiler O'nun benzetmelerini duyunca, O'nun kendilerinden bahsettiğini anladılar. Ama O'na el uzatmak istediklerinde kalabalıklardan korktular çünkü O'nu peygamber sandılar."

"Sonra İsa kalabalığa ve öğrencilerine şunları söyleyerek konuştu: 'Yazıcılar ve Ferisiler Musa'nın koltuğunda oturuyorlar. Bu nedenle, size uymanızı söyledikleri her şeyi gözlemleyin ve yapın, ancak kendi işlerine göre yapmayın; çünkü diyorlar ama yapmıyorlar' ... 'Vay başınıza, din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Çünkü göklerin krallığını insanlara kapattın; Çünkü ne kendiniz içeri giriyorsunuz, ne de girenlerin içeri girmesine izin veriyorsunuz.' ... Bunun üzerine başkâhinler, din bilginleri ve halkın ileri gelenleri, Kayafa adı verilen başkâhinin sarayında toplandılar ve İsa'yı hileyle yakalayıp öldürmek için komplo kurdular."

"Ve İsa'yı yakalayanlar O'nu, yazıcıların ve ihtiyarların toplandığı başkâhin Kayafa'ya götürdüler. Ama Petrus başrahabin avlusuna kadar O'nu uzaktan takip etti. Ve içeri girip sonunu görmek için hizmetçilerin yanına oturdu. Şimdi başkâhinler, ihtiyarlar ve tüm kurul, İsa'yı öldürmek için ona karşı yalan tanıklık aradılar ama bulamadılar. Birçok yalancı tanık ortaya çıkmasına rağmen hiçbiri bulunamadı."

"Tanrı'nın Ruhunu şu şekilde tanıyabilirsiniz: İsa Mesih'in beden alıp geldiğini kabul eden her ruh Tanrı'dandır. Ama İsa'nın Tanrı'dan olmadığını kabul etmeyen her ruh, aldatıcı ve deccaldır."

Günahların yakın olması halinde bağışlanma için gereken kurban vakti. Mesih'in fiziksel tutkusu Gethsemane'de başladı. Bu ilk acının birçok yönü arasında fizyolojik açıdan en ilgi çekici olanı kanlı terdir. İlginçtir ki, doktor Luke bundan bahseden tek kişidir. Şöyle diyor: "Ve acı içinde olduğundan daha uzun süre dua etti. Ve teri kan damlaları gibi yere damladı."

İsa daha konuşurken, on ikilerden biri olan Yahuda ve onunla birlikte başkâhinlerden ve halkın ileri gelenlerinden oluşan, kılıçlı ve sopalı büyük bir kalabalık geldi. Artık hain onlara bir işaret vermişti: "Öpeceğim kişi o adamdır; onu yakalayın." Ve hemen İsa'nın yanına gelip şöyle dedi: "Selam, Haham!" Ve onu öptü. İsa ona, "Arkadaş, yapmaya geldiğin şeyi yap" dedi. Sonra gelip İsa'nın üzerine ellerini koydular ve onu yakaladılar. Daha sonra İsa'yı yakalayanlar onu, yazıcıların ve ihtiyarların toplandığı başkâhin Kayafa'ya götürdüler.

"İsa, kendisi için gelen başkâhinlere, tapınak muhafızlarına ve ihtiyarlara şöyle dedi: 'Siz kılıçlarla ve sopalarla mı geldiniz diye ben bir isyana mı önderlik ediyorum? Her gün tapınak avlusunda seninle birlikteydim ve sen bana elini sürmedin. Ama bu sizin karanlığın hüküm sürdüğü saattir.' Sonra onu yakalayıp başkâhinin evine götürdüler."

Gece yarısı tutuklanmasının ardından İsa, Sanhedrin ve Başkâhin Kayafa'nın huzuruna çıkarıldı. İlk fiziksel travmanın yaşandığı yer burasıdır. Bir asker Kayafa tarafından sorgulandığında sessiz kaldığı için İsa'nın yüzüne vurdu. Saray muhafızları O'nun gözlerini bağladılar ve her biri yanından geçerken kimliklerini belirlemek için O'nunla alay ettiler, üzerine tükürdüler ve yüzüne vurdular.

“Sonra Pilatus saraya geri döndü, İsa'yı çağırdı ve ona, 'Sen Yahudilerin kralı mısın?' diye sordu. İsa, 'Bu senin kendi fikrin mi, yoksa başkaları sana benim hakkımda mı konuştu?' diye sordu. 'Ben Yahudi miyim?' Pilatus yanıtladı. 'Seni bana teslim edenler halkın ve başkâhinlerindi. Ne yaptın?' İsa şöyle dedi: 'Benim krallığım bu dünyaya ait değil. Öyle olsaydı hizmetçilerim Yahudiler tarafından tutuklanmamı önlemek için savaşırlardı. Ama artık benim krallığım başka bir yerden.' 'O halde sen bir kralısın!' dedi Pilatus. İsa şöyle cevap verdi: 'Kral olduğumu söylerken haklısın. Aslında ben bu nedenle doğdum ve bunun için dünyaya, gerçeğe tanıklık etmeye geldim. Hakikatten yana olan herkes beni dinliyor.’”

Sabahın erken saatlerinde, hırpalanmış, berelenmiş, susuz kalmış ve uykusuz bir geceden bitkin bir halde İsa, Yahudiye Vekili Pontius Pilatus'un hükümet koltuğu olan Antonia Kalesi'nin Praetorium'una götürülür. Pilatus'un sorumluluğu Yahudiye Tetrarşisi Herod Antipas'a devretme girişimine elbette aşinasınız. Görünüşe göre İsa, Hirodes'in elinde hiçbir fiziksel kötü muameleye maruz kalmadı ve Pilatus'a geri gönderildi. Uyarlanmıştır - Bir Doktor Çarمیha Gerilme Hakkında Tanıklık Ediyor, Dr. C. Truman Davis.

Kalabalığın çığlıklarına yanıt olarak Pilatus, Bar-Abbas'ın serbest bırakılmasını emretti ve İsa'yı kırbaçlanmaya ve çarمیha gerilmeye mahkum etti.

“Askerler İsa'yı saraya (yani Praetorium'a) götürdüler ve tüm asker grubunu bir araya topladılar. Üzerine mor bir kaftan giydirdiler, sonra dikenli bir taç örüp başına koydular. Ve ona, 'Selam, Yahudilerin kralı' diye seslenmeye başladılar. Tekrar tekrar kafasına asayla vurup üzerine tükürdüler. Dizlerinin üzerine çökerek ona saygılarını sundular. Ve onunla alay ettiklerinde, mor kaftanı çıkardılar ve ona kendi elbiselerini giydirdiler.”

Yetkililer arasında, olağandışı kırbaçlamanın çarمیha gerilmenin başlangıcı olduğu konusunda çok fazla anlaşmazlık var. Bu dönemdeki Romalı yazarların çoğu bu ikisini ilişkilendirmiyor. Pek çok bilim adamı, Pilatus'un başlangıçta İsa'nın tam cezası olarak kırbaçlanmasını emrettiğine ve çarمیha gerilerek ölüm cezasının yalnızca mafyanın, Vekil'in Sezar'ı, Alemlerin Kralı olduğunu iddia eden bu sahtekarlığa karşı gerektiği gibi savunmadığı yönündeki alayına yanıt olarak verildiğine inanıyor. Yahudiler.

Kırbaçlama hazırlıkları, Mahkumun giysileri çıkarıldığında ve elleri başının üzerindeki bir direğe bağlandığında gerçekleştirildi. Romalıların bu konuda Yahudi hukukuna uymak için herhangi bir girişimde bulunacağı şüphelidir, ancak Yahudilerin kırktan fazla kırbaçı yasaklayan eski bir kanunları vardı.

Romalı lejyoner elinde bayrakla öne çıkıyor. Bu, her birinin uçlarına yakın iki küçük kurşun topun tutturulduğu birkaç ağır deri kayıştan oluşan kısa bir kırbaçtır. Ağır kırbaç tüm gücüyle tekrar tekrar İsa'nın omuzlarına, sırtına ve bacaklarına indiriliyor. İlk başta kayışlar yalnızca deriyi kesiyordu. Daha sonra, darbeler devam ettikçe, deri altı dokuları daha da derinden keserler; önce derinin kılcal damarlarından ve damarlarından kan sızmasına, sonra da altta yatan kaslardaki damarlardan arteriyel kanamanın fışkırmasına neden olurlar.

Küçük kurşun topları ilk önce büyük, derin morluklar yaratır ve bunlar daha sonraki darbelerle açılır. Son olarak, sırt derisi uzun şeritler halinde sarkıyor ve tüm alan tanınmaz halde yırtık, kanayan bir doku kütesine dönüşüyor. Sorumlu yüzbaşı tarafından mahkumun ölümün eşliğinde olduğu tespit edildiğinde, dayak nihayet durdurulur.

Yarı baygın durumdaki İsa daha sonra çözülür ve kendi kanıyla ıslanmış olarak taş kaldırıma yığılmasına izin verilir. Romalı askerler bu taşralı Yahudinin kral olduğunu iddia etmesinde büyük bir şaka görürler. Omuzlarına bir elbise atarlar ve eline asa yerine bir sopa koyarlar. Taklitlerini tamamlamak için hala bir taca ihtiyaçları var. Uzun dikenlerle kaplı esnek dallar (genellikle yakacak odun demetleri halinde kullanılır) taç şeklinde örülür ve bu, O'nun kafa derisine bastırılır. Yine bol miktarda kanama var, kafa derisi vücudun en damarlı bölgelerinden biri.

Askerler O'nunla alay ettikten ve yüzüne vurduktan sonra sopayı elinden alıp kafasına vurarak dikenleri kafa derisinin daha da derinlerine saplarlar. Sonunda sadist oyunlarından yorulurlar ve cübbesi sırtından koparılır. Yaralardaki kan ve serum pıhtıları zaten yapışmış olduğundan, bunların çıkarılması tıpkı bir cerrahi bandajın dikkatsizce çıkarılması gibi dayanılmaz bir acıya neden olur ve sanki yeniden kırbaçlanıyormuş gibi yaralar yeniden kanamaya başlar. Haçın ağır patibulum'u O'nun omuzlarına bağlanmıştır ve mahkum edilmiş İsa'nın alayı, iki hırsız ve bir yüzbaşının liderliğindeki Romalı askerlerin infaz alayı Via Dolorosa boyunca yavaş yolculuğuna başlar. Dik yürüme çabalarına rağmen, ağır ahşap kirişin ağırlığı, aşırı kan kaybının yarattığı şokla birlikte çok fazladır. Tökezliyor ve düşüyor. Kirişin sert ahşabı omuzların yırtılmış derisine ve kaslarına batıyor. Yükselmeye çalışıyor ama insan kasları dayanma sınırlarının ötesine geçmiş durumda.

Çarmıha gerilmeye devam etmek isteyen yüzbaşı, haçı taşıması için Kuzey Afrikalı cesur bir izleyici olan Cyrene'li Simon'u seçer. İsa, Antonia kalesinden Golgotha'ya olan 650 metrelik yolculuk nihayet tamamlanana kadar hâlâ kanıyor ve soğuk, nemli şok terini terleyerek onu takip ediyor.

İsa'ya hafif bir ağı kesici karışım olan mür ile karıştırılmış şarap sunulur. İçmeyi reddediyor. Simon'a patibulum'u yere koyması emredilir ve İsa omuzlarını tahtaya dayayacak şekilde hızla geriye doğru fırlatılır. Lejyoner bileğin ön kısmındaki çöküntüyü yokluyor. Ağır, kare şeklinde, dövme demirden bir çiviye bileğinden geçirip ahşabın derinliklerine çakıyor. Hızla diğer tarafa hareket eder ve kolları çok fazla çekmemeye dikkat ederek, ancak bir miktar esneme ve harekete izin vererek hareketi tekrarlar. Patibulum daha sonra şeritlerin tepesine kaldırılır ve "Nasıralı İsa, Yahudilerin Kralı" yazan başlık yerine çivilenir.

Sol ayak şimdi sağ ayağa doğru geriye doğru bastırılır ve her iki ayak uzatılmış, ayak parmakları aşağıdayken, her birinin kemerine bir çivi çakılır ve dizler orta derecede fleksiyonda kalır. Kurban şimdi çarmıha gerildi. Bileklerdeki tırnaklar üzerinde daha fazla ağırlıkla yavaş yavaş aşağı doğru sarkarken, dayanılmaz bir ağı parmaklar boyunca ve kollardan yukarıya doğru yayılarak beyinde patlıyor - bileklerdeki tırnaklar medyan sinirlere baskı yapıyor. Bu esneme azabından kaçınmak için kendini yukarıya doğru iterken, tüm ağırlığını ayakları arasındaki çiviye verir. Yine ayak tarağı kemikleri arasındaki sinirleri delip geçen tırnağın yakıcı ıstırabı var.

"Golgotha (Kafatası Yeri anlamına gelir) denilen yere geldiler. Orada İsa'ya ödle karışık şarap ikram ettiler; ancak tadına baktıktan sonra içmeyi reddetti. Onu çarmıha gerdikten sonra kura çekerek giysilerini bölüştüler. Ve orada oturarak onu gözetlediler. Başının üstüne ona karşı yazılı suçlamayı koydular: BU YAHUDİLERİN KRALI İSA İSA'DIR."

"Onu çarmıha gerdiklerinde saat sabah 9'du. Kendisine yöneltilen suçlamanın yazılı bildiriminde şöyle yazıyordu: YAHUDİLERİN KRALI."

"Öğle vakti bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü, ta ki öğleden sonra üçe kadar İsa yüksek sesle bağırdı: Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?"

Bu noktada, kollar yoruldukça, büyük kramp dalgaları kasların üzerine yayılır ve onları derin, amansız, zonklayan bir acıyla düğümler. Bu kramplarla birlikte Kendini yukarı doğru itememek de gelir. Kollarından sarkan göğüs kasları felç olmuş, interkostal kaslar hareket edemiyor. Hava akciğerlere çekilebilir ancak dışarı verilemez. İsa kısa bir nefes bile alabilmek için Kendisini yükseltmek için savaşıyor. Sonunda akciğerlerde ve kan dolaşımında karbondioksit birikir ve kramplar kısmen azalır. Nefes vermek ve hayat veren oksijeni içeri almak için spazmodik olarak Kendisini yukarı doğru itebilir. Kaydedilen yedi kısa cümleyi şüphesiz bu dönemlerde dile getirdi.

Birincisi, "Baba, onları affet, çünkü onlar ne yaptıklarını bilmiyorlar."

İkincisi, tövbe eden hırsıza: "Bugün sen benimle birlikte cennette olacaksın."

Üçüncüsü, dehşete düşmüş, kederli ergen John'a bakarak şöyle dedi: "Annene bak." Sonra annesi Meryem'e bakarak, "Kadın, işte oğluna."

Dördüncü çılgılık "Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?"

Saatlerce süren sınırsız acı, bükülme döngüleri, eklem parçalayan kramplar, aralıklı kısmi boğulma, yırtılmış sırtından dokuların yırtıldığı yerdeki yakıcı ağrı. Saatlerce sınırsız acıya, bükülme döngülerine, eklem parçalayan kramplara ve aralıklı kısmi asp'a dayanarak kaba kerestenin üzerinde yukarı ve aşağı hareket ediyor. Daha sonra perikardın yavaş yavaş serumla dolması ve kalbi sıkıştırmaya başlamasıyla, göğsün derinliklerinde korkunç, ezici bir acı daha başlar.

22. Mezmur'un 14. ayeti bir kez daha hatırlanıyor: "Su gibi döküldüm ve bütün kemiklerim eklemlerinden çıktı; yüreğim balmumu gibi; bağırsaklarımın ortasında eridi."

Artık neredeyse bitti. Doku sıvılarının kaybı kritik seviyeye ulaştı; sıkıştırılmış kalp, dokuya ağır, yoğun, halsiz kan pompalamakta zorlanır; işkence gören akciğerler küçük hava yutkunmalarıyla nefes almak için çılgınca bir çaba harcıyor. Belirgin derecede susuz kalan dokular, uyarıcı seli beyne gönderir. İsa beşinci çığlığını attı: "Susadım."

Peygamberlik niteliğindeki 22. Mezmur'dan başka bir ayet hatırlanır: "Gücüm bir çömlek parçası gibi kurudu, dilim çeneme yapıştı ve sen beni ölümün tozuna sürükledin."

Roma lejyonelerinin temel içkisi olan ucuz, ekşi şarap olan poscaya batırılmış bir sünger dudaklarına doğru kaldırılıyor. Hiçbir sıvıyı almıyor. İsa'nın bedeni artık uç noktalardadır ve ölümün soğukluğunun dokularına yayıldığını hissedebilmektedir. Bu farkındalık O'nun altıncı sözlerini ortaya çıkarır: "Bitti."

Onun kefareti görevi artık tamamlandı. Sonunda ölmeyi seçiyor. Son bir güç gösterisiyle yırtık ayaklarını bir kez daha çiviye bastırır, bacaklarını düzeltir, derin bir nefes alır ve yedinci ve son çığlığını söyler: "Baba! Ruhumu senin ellerine teslim ediyorum."

Gerisini biliyorsun. Yahudiler Şabat'ın kirlenmemesi için mahkum edilenlerin çarmıhtan uzaklaştırılmasını ve gönderilmesini istediler. Çarmıha gerilmeyi sona erdirmenin yaygın yöntemi, bacak kemiklerinin kırılması anlamına gelen haç kırma idi. Bu, kurbanın kendisini yukarı doğru itmesini engelledi; bu nedenle göğüs kaslarındaki gerginlik giderilemedi ve hızlı boğulma meydana geldi. İki hırsızın bacakları kırılmıştı ama askerler İsa'nın yanına geldiklerinde bunun gereksiz olduğunu gördüler.

Görünen o ki, ölümden iki kat emin olmak için lejyoner mızrağını kaburgalar arasındaki beşinci aralıktan, kalp zarından yukarı doğru ve kalbe sapladı. Aziz Yuhanna'ya göre İncil'in 19. bölümünün 34. ayetinde şöyle bildiriliyor: "Ve hemen kan ve su çıktı." Yani, kalbi çevreleyen keseden su sıvısının sızması, Efendimiz'in olağan çarmıha gerilme ve boğulma sonucu değil, şok ve kalbin daralması nedeniyle kalp yetmezliği (kırık kalp) nedeniyle öldüğünün ölüm sonrası kanıtını veriyordu. perikarddaki sıvı.

Böylece, insanın insana ve Tanrı'ya karşı sergilediği kötülüğün somut örneğinin tıbbi kanıtlarını da içeren bir bakış açısına sahip olduk. Korkunç bir manzaraydı ve bizi umutsuzluğa ve depresyona sokmaya fazlasıyla yetiyordu. Tanrı'nın insana yönelik sonsuz merhametinin büyük devamına sahip olduğumuz için ne kadar minnettar olabiliriz. Son - Kırbaçlama ve Çarmıha Gerilme Şu kaynaktan uyarlanmıştır: “Bir Doktor Çarmıha Gerilme Hakkında Tanıklık Ediyor, Dr. C. Truman Davis, konnections.com/Kcundick/crucifix.html”

Davut bunu şu şekilde önceden bildirdi: “Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin? Neden beni kurtarmaktan bu kadar uzaksın, iniltelerimin sözlerinden bu kadar uzaksın? Ama ben bir solucanım, erkekler tarafından küçümsenen ve halk tarafından küçümsenen bir insan değilim. Beni gören herkes benimle alay ediyor; Başlarını sallayarak hakaretler yağıdırıyorlar: Rab'be güveniyor; Tanrı onu kurtarsın. Madem o ondan hoşlanıyor, onu teslim etsin. Su gibi dökülüyorum ve bütün kemiklerim eklemelerinden çıkıyor. Kalbim balmumuna döndü; içimde eriyip gitti. Gücüm bir çömlek parçası gibi kurudu, dilim damağıma yapıştı; beni ölümün tozuna yatırdın. Köpekler etrafımı sardı; Bir grup kötü adam etrafımı sardı, ellerimi ve ayaklarımı deldiler. Bütün kemiklerimi sayabiliyorum; insanlar bana bakıp övünüyorlar. Elbiselerimi aralarında paylaşıyorlar ve elbisem için kura çekiyorlar. Dünyanın her yeri hatırlayıp Rab'be dönecek ve ulusların tüm aileleri O'nun önünde eğilecek; çünkü egemenlik Rab'bindir ve ulusları O yönetir. Dünyanın bütün zenginleri ziyafet çekecek ve tapınacak; toprağı düşen herkes, kendini hayatta tutamayanlar onun önünde diz çökecek. Gelecek kuşaklar ona hizmet edecek; gelecek nesillere Rab anlatılacaktır. O bunu yaptığı için henüz doğmamış bir halka O'nun doğruluğunu ilan edecekler.”

“Hazırlık Günüydü, yani Şabat'tan önceki gün. Böylece, akşam yaklaşırken, kendisi de Tanrı'nın krallığını bekleyen, Konsil'in önde gelen bir üyesi olan Aramatyalı Yusuf, cesaretle Pilatus'a gitti ve İsa'nın cesedini istedi. Pilatus onun çoktan öldüğünü duyunca şaşırıldı. Yüzbaşığı çağırıp ona İsa'nın ölüp ölmediğini sordu. Yüzbaşığıdan bunun böyle olduğunu öğrenince cesedi Yusuf'a verdi. Bunun üzerine Yusuf keten bir bez satın aldı, cesedi indirdi, onu ketene sardı ve kayadan oyulmuş bir mezara koydu. Sonra mezarın girişine bir taş yuvarladı.”

Nasıralı İsa, Mesih, insanın günahlarının kefareti olan bağışlanmayı sağlayabilecek tek kurban olarak et bedenini sunarak Babasının iradesini yerine getirdi. Onun günah sunusu, ölümden dirilişinin de gösterdiği gibi, Tanrı tarafından kabul edildi. O'nun dirilişi olmasaydı, İsa'nın ölümü anlamsız olurdu, tüm insanlıktan hiçbir farkı olmazdı.

“Şabat'tan sonra, haftanın ilk günü şafak vakti, Mecdelli Meryem ve diğer Meryem mezara bakmaya gittiler. Şiddetli bir deprem oldu; çünkü Rabbin bir meleği gökten indi ve mezara giderek taşı yuvarlayıp üzerine oturdu. Görünüşü şimşek gibiydi ve elbiseleri kar gibi beyazdı. Gardiyanlar ondan o kadar korktular ki titreyip ölü gibi oldular. Melek kadınlara şöyle dedi:

“Korkmayın, çünkü çarmıha gerilen İsa'yı aradığınızı biliyorum. O burada değil; söylediği gibi dirildi.”

“Haftanın ilk gününün akşamı, Yahudi korkusundan dolayı kapılar kilitliken öğrenciler bir aradayken, İsa gelip aralarına girdi ve şöyle dedi: 'Size barış!' Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve böğrünü gösterdi. Öğrenciler Rab'bi gördüklerinde çok sevindiler. İsa yine şöyle dedi: 'Barış sizinle olsun! Babanın beni gönderdiği gibi, ben de seni gönderiyorum.' Bunun üzerine üzerlerine üfledi ve 'Kutsal Ruh'u alın' dedi.”

“Bir hafta sonra öğrencileri tekrar evdeydi ve Thomas da onlarla birlikteydi. Kapılar kilitli olmasına rağmen İsa gelip aralarında durdu ve şöyle dedi: 'Size esenlik olsun!' Sonra Thomas'a şöyle dedi: 'Parmağını buraya koy; ellerimi gör. Elini uzat ve yanıma koy. Şüphe etmeyi bırakın ve inanın.' Thomas ona, 'Rabbim ve Tanrım!' dedi”

Kurbanlık günah sunusu ve dirilişle İsa, KENDİ ölümüyle insanla Yeni bir Antlaşma kurdu.

Tanrı, bu Yeni Antlaşma'ya, insan bedeninde Tanrı olarak Mesih'e bağlananları, günahkar bir yaşamdan doğru bir yaşamla değişenleri ve Mesih'in kanına daldırılarak bağışlanması için Tanrı'ya yalvaranları koyar. Onlar şimdi Mesih'in Bedeninde, O'nun kurbanlığı ve dirilişiyle kurduğu “Kilisem” dedirler.

İsa işini bitirmişti ve yapmak için Cennetten inmişti. Daha sonra tanıkları olarak seçtiği kişilere bazı talimatlar verdi. 'Dört ay daha, sonra hasat' demiyor musunuz? Size söylüyorum, gözlerinizi açın ve tarlalara bakın! Hasat için olgunlaşmışlar. Orakçı şimdi bile ücretini alıyor, şimdi bile eken ve biçen birlikte sevinsin diye sonsuz yaşam için ürünü biçiyor. Yani 'Biri eker, diğeri biçer' sözü doğrudur. Seni, uğruna çalışmadığın şeyleri biçmen için gönderdim. Başkaları zor işi yaptı ve siz de onların emeğinin karşılığını aldınız."Ekme ve biçme, öğrenci yetiştirme sürecidir.

“İsa, Babasının yanına dönmeden kısa bir süre önce öğrencilerine şunu söyledi: 'Gökte ve yeryüzünde tüm yetki bana verildi. Bu nedenle gidin ve tüm ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları İsa'nın adıyla vaftiz edin. Baba'nın, Oğul'un ve Kutsal Ruh'un (yetkisi)." diriliş) tüm yaratılışa inanıp vaftiz edilenler kurtulacak, inanmayanlar ise kınanacak.”

Mesih'in bağışlama ve kurtuluş mesajını kabul edenlere "size emrettiğim her şeye uymaları" (Matta 28:20) öğretilmelidir. Elçilerin İşleri 2:42'de "kendilerini elçilerin öğretilerine ve paydaşlığına, ekmeği bölmeye ve dua etmeye adadıklarını" görüyoruz.

Yorum: “Ekme Kırma” muhtemelen ortak yemeklerini birlikte yemek anlamına geliyor. Ancak bu, “Rab'bin Sofrası” ya da her ikisi de olabilirdi. Havarilerin öğretileri, insan geleneğine ya da havarilerin görüşlerine dayanmıyordu; ancak Kutsal Ruh'un onların hatırlamasını sağladığı şekilde Mesih'in söylediği Sözler vardı.

Müjdeyi vaaz etme/öğretme görevi sadece havariler ve havariler miydi? HAYIR.

“O gün İstefanos'un taşlanması ardından Yeruslaim'de, Yol olarak bilinen Mesih'e ait olanlara karşı büyük bir zulüm başladı ve elçiler dışında herkes Yahudiye ve Samiriye'ye dağıldı. Tanrısal adamlar İstefanos'u gömdüler ve onun için derin bir yas tuttular. ... Dağılmış olanlar gittikleri her yerde Mesih'i ilan ediyorlardı.”

Elçi Pavlus şöyle dedi: “Müjdeden utanmıyorum, çünkü bu, iman eden, imanına bağlı kalan ve ona göre hareket eden herkesin kurtuluşu için Tanrı'nın gücüdür.

“Eski kitabım Theophilus'ta, İsa'nın, seçtiği havarilere Kutsal Ruh aracılığıyla talimatlar verdikten sonra göğe alındığı güne kadar yapmaya ve öğretmeye başladığı her şeyi yazmışım. Çektiği acıların ardından bu adamlara kendini gösterdi ve yaşadığına dair birçok ikna edici delil verdi. Kırk gün boyunca onlara göründü ve Tanrı'nın krallığı hakkında konuştu. Bir keresinde onlarla yemek yerken onlara şu emri verdi: 'Kudüs'ten ayrılmayın, benden bahsettiğimi duyduğunuz Babamın vaat ettiği hediye bekleyin. Çünkü Yahya suyla vaftiz etti; ama birkaç gün içinde sen Kutsal Ruh'la vaftiz edileceksin.' Böylece bir araya geldiklerinde O'na şunu sordular: 'Ya Rab, krallığı İsrail'e şimdi mi geri vereceksin?' Onlara şöyle dedi: 'Babanın kendi yetkisiyle belirlediği zamanları veya tarihleri bilmek sizin işiniz değil. Ama Kutsal Ruh üzerinize indiğinde güç alacaksınız; Yeruslaim'de, tüm Yahudiye'de, Samiriye'de ve dünyanın dört bir yanında tanıklarım olacaksınız.' Bunu söyledikten sonra onların gözleri önünde kaldırıldı ve bir bulut onu gözlerinden gizledi. O giderken dikkatle gökyüzüne bakıyorlardı ki aniden yanlarında beyazlar giyinmiş iki adam belirdi. 'Celileliler' dediler, 'neden burada durup gökyüzüne bakıyorsunuz? Aranızdan göğe alınan bu aynı İsa, onun göğe çıktığını nasıl gördünüzse aynı şekilde geri gelecektir.'”

“Kalplerinizin dertlenmesine izin vermeyin. Tanrıya güven; bana da güven. Babamın evinde birçok oda var; öyle olmasaydı sana söylerdim. Sana yer hazırlamak için oraya gidiyorum. Ve eğer gidip sana bir yer hazırlarsam, sen de benim bulunduğum yerde olasan diye geri gelip seni yanıma alacağım. Gideceğim yere giden yolu biliyorsun.”

“Kardeşler, size duyuruyorum ki, et ve kan Tanrı'nın Krallığını miras alamaz, ne de faniler ölümsüzlüğü miras alır. Dinleyin, size bir sır vereceğim: Hepimiz uyumayacağız ama hepimiz değişeceğiz; bir anda, göz açıp kapayıncaya kadar, son borazan çalınca. Çünkü borazan çalacak, ölümler ölümsüz olarak dirilecek ve biz de değişeceğiz. Çünkü fani olan ölümsüz olanı, ölümlü olan da ölümsüzlüğü giydirmelidir. Çabuk olana ölümsüzlük giydirildiğinde ve ölümlüye ölümsüzlük giydirildiğinde, yazılı olan söz gerçek olacaktır: 'Ölüm zaferle yutuldu.'”

“Kardeşler, uykuya dalanlar hakkında bilgisiz kalmanızı, umudu olmayan diğer insanlar gibi üzülmenizi istemiyoruz. İsa'nın öldüğüne ve yeniden dirildiğine inanıyoruz ve bu nedenle

Tanrı'nın, İsa'nın içinde uyuyanları da beraberinde getireceğine inanıyoruz. Rab'bin kendi sözüne göre size şunu söylüyoruz: Biz hâlâ hayatta olan, Rab'bin gelişine kadar geride kalanlar, kesinlikle uykuya dalmış olanların önüne geçmeyeceğiz. Çünkü Rab'bin kendisi yüksek bir emirle, baş meleğin sesiyle ve Tanrı'nın borazan çağrısıyla gökten incek ve önce Mesih'teki ölümler dirilecek. Bundan sonra, hâlâ hayatta olan ve geride kalan bizler, Rab'bi havada karşılamak üzere onlarla birlikte bulutlar içinde alınacağız. Ve böylece sonsuza kadar Rab'bin yanında olacağız. O halde bu sözlerle birbirinizi teşvik edin."

Kardeşler, zamanları ve tarihleri size yazmamıza gerek yok, çünkü Rabbin gününün gece hırsız gibi geleceğini çok iyi biliyorsunuz. Gökler bir kükreyle yok olacak; elementler ateşle yok edilecek ve dünya ve içindeki her şey açığa çıkacak. Bu şekilde her şey yok olacağına göre siz nasıl insanlar olmalısınız? Tanrı'nın gününü sabırsızlıkla beklerken ve onun gelişini hızlandırırken, kutsal ve tanrısal yaşamlar yaşamalısınız. O gün, gökler ateşle yok olacak ve elementler sıcaktan eriyecektir. Fakat O'nun vaadine uygun olarak, doğruluğun evi olan yeni bir cenneti ve yeni bir yeri sabırsızlıkla bekliyoruz." "İnsanoğlu kaybolanı arayıp kurtarmak için geldi. Vekimsenin yok olmasını değil, herkesin tövbeye erişmesini diler.

Mesih şöyle yalvarır: "Hepiniz yorgun ve sıkıntılı olanlar bana gelin, ben de sizi dinlendireceğim. Boyunduruğumu üzerinize alın ve benden öğrenin; çünkü ben yumuşak huylu ve alçakgönüllü bir yüreğim var ve siz de canlarınız için huzur bulacaksınız. Çünkü boyunduruğum kolay ve yüküm hafiftir."

Pentikost günü Kutsal Ruh'la dolu olan Petrus onlara şunu söyledi: 'Ey hükümdarlar ve halkın ileri gelenleri! Eğer bugün bir sakata gösterilen iyilik nedeniyle bize hesap sorulacaksa ve onun nasıl iyileştiği sorulacaksa, siz ve tüm İsrail halkı şunu bilin: Bu, sizin, Nasıralı İsa Mesih'in adı gereğidir. çarmıha gerilmiş ama Tanrı'nın ölümden dirilttiği bu adam sizin karşınızda iyileşmiş olarak duruyor. O, "'siz inşaatçıların reddettiği, kapak taşı haline gelen taştır.' Kurtuluş başka hiç kimsede bulunmaz, çünkü cennetin altında insanlara verilmiş, bizi kurtaracak başka bir isim yoktur."

Pavlus şunları söyledi: "Müjdeden utanmıyorum, çünkü bu, iman eden herkesin kurtuluşu için Tanrı'nın gücüdür: önce Yahudilerin, sonra Yahudi olmayanların. Çünkü Müjde'de Tanrı'dan gelen bir doğruluk açıklanıyor." "Çünkü yüreğinizle inanır ve aklanırsınız, ağzınızla itiraf eder ve kurtulursunuz. Kutsal Yazıların dediği gibi, 'Ona güvenen asla utanılmayacaktır.' Çünkü Yahudi ve Yahudi olmayanlar arasında hiçbir fark yoktur; aynı Rab herkesin Rabbidir ve kendisine yakaran herkesi zengin bir şekilde kutsar; çünkü, "Rab'bin adını çağıran herkes kurtulacaktır."

"O halde sağlam durduğunuzu düşünüyorsanız düşmemeye dikkat edin! İnsanoğluna özgü olan dışında hiçbir ayartma sizi ele geçirmedir. Ve Tanrı sadıktır; dayanabileceğinizin ötesinde

ayartılmanıza izin vermeyecektir. Ama ayartıldığınızda, ayağa kalkabilmeniz için bir çıkış yolu da sağlayacaktır.”

“Bende kal, ben de senin içinde kalacağım. Hiçbir dal tek başına meyve veremez; asmada kalması gerekir. Bende kalmadıkça sen de meyve veremezsin. "Ben asmayım, siz dallarsınız. Eğer bir adam bende kalırsa, ben de onda kalırsam, çok meyve verir; benden başka hiçbir şey yapamazsınız. Eğer biri bende kalmazsa, o bir dal gibidir ki, atılır ve kurur; bu tür dallar toplanıp ateşe atılır ve yakılır.

Mesih'te kalanlar bu ismi taşırlarHıristiyan çünkü Mesih onların Efendisi, Öğretmeni, Rehberi, Kurtarıcısı, Kurtarıcısı, Modeli, Baş Rahip, Umut, günah için Kurban ve çok daha fazlasıdır. İmanımızın kaya gibi sağlam temeli Petrus'un itirafının gerçeğidir. İsa gerçektir ve İncil doğrudur. İsa hakkında bilinmesi gereken her şey İncil'de bulunmaktadır. Tüm insanlık tarihi O'nun etrafında döner. İsa insanlık dramının ana karakteridir. Dünya tarihinin iki zaman dilimine ayrılması şaşırtıcı değildir: İsa'dan önce (M.Ö.) ve İsa'dan sonra (MS). Her ne kadar Kutsal Kitap İsa'yı açıklasa da, Kutsal Kitap dışında, İsa'nın tıpkı Kutsal Kitap'ta anlatıldığı gibi tarihsel bir kişi olduğunu doğrulayan önemli kanıtlar vardır. Bu harici yazılar Mukaddes Kitabın onun hakkında söyledikleriyle örtüşüyor.

İsa dedi.*“Beni gönderen Baba benim için bizzat tanıklık etti. Onun sesini hiç duymadınız, şeklini görmediniz, sözü içinizde yaşamadı, çünkü onun gönderdiği kişiye inanmıyorsunuz. Kutsal Yazıları özenle inceliyorsunuz çünkü onlar aracılığıyla sonsuz yaşama sahip olduğunuzu düşünüyorsunuz. Bunlar benim hakkımda tanıklık eden Kutsal Yazılardır.”*

Havari Peter itiraf etti.*“Sen yaşayan Tanrı'nın Oğlu Mesih'sin.”* (Matta 16:16)

Havari Yuhanna yazdı.*“Başlangıçta Söz vardı ve Söz Tanrı'yla birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı. Başlangıçta Tanrı'nın yanındaydı. Her şey onun aracılığıyla var oldu; o olmadan yapılan hiçbir şey yapılmadı. Onda hayat vardı ve bu hayat insanların ışığıydı. Işık karanlıkta parlıyor ama karanlık onu anlamadı. Allah'ın gönderdiği bir adam geldi; adı John'du. O, bütün insanların onun aracılığıyla inanabilmesi için, o ışığa ilişkin tanıklık etmek üzere tanık olarak geldi. Kendisi ışık değildi; o yalnızca ışığa tanık olarak geldi. Her insana ışık veren gerçek ışık dünyaya geliyordu. O dünyadaydı ve dünya onun aracılığıyla yaratılmış olmasına rağmen dünya onu tanımıyordu. Kendisine ait olana geldi ama kendisi onu kabul etmedi. Ancak kendisini kabul eden, adına iman eden herkese, Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi; doğal soydan, insan kararından ya da kocanın iradesinden değil, Tanrı'dan doğan çocuklar.”*(Yuhanna 1:1-13)

“Söz insan olup aramızda yerleşti. Onun yüceliğini, Baba'dan gelen, lütuf ve gerçekle dolu olan Bir ve Tek'in yüceliğini gördük.”(Yuhanna 1:14)

Vaftizci Yahya'*Benden sonra gelen, benden önce olduğu için beni aştı' dediğim kişi budur' diye bağırdı. Onun lütfunun doluluğundan hepimiz birbiri ardına bereketler aldık. Çünkü yasa Musa*

aracılığıyla verildi; lütuf ve gerçek İsa Mesih aracılığıyla geldi. Hiç kimse Allah'ı görmemiştir, fakat Baba'nın yanında olan Bir ve Tek Allah onu bildirmiştir.”(Yuhanna 1:15-18)

“İsa göğe baktı ve dua ettiBaba, zamanı geldi. Oğlunuzu yüceltin ki, Oğlunuz da sizi yüceltsin. Çünkü kendisine verdiğin herkese sonsuz yaşam versin diye, O'na tüm insanlar üzerinde yetki verdin. Sonsuz yaşam budur: Tek gerçek Tanrı olan seni ve gönderdiğin İsa Mesih'i tanısınlar. Yapmam için bana verdiğin işi tamamlayarak seni yeryüzünde yücelttim. Ve şimdi Baba, dünya var olmadan önce senin yanında sahip olduğum yücelikle beni huzurunda yücelt.”(Yuhanna 17:1-5)

“Sonra Pilatus saraya geri döndü, İsa'yı çağırdı ve ona, 'Sen Yahudilerin kralı mısın?' diye sordu. İsa, "Bu senin kendi fikrin mi, yoksa başkaları sana benim hakkımda mı konuştu?" diye sordu. "Ben Yahudi miyim?" Pilatus yanıtladı. 'Seni bana teslim edenler halkın ve başkâhinlerindi. Ne yaptın?' İsa şöyle dedi: 'Benim krallığım bu dünyaya ait değil. Öyle olsaydı hizmetçilerim Yahudiler tarafından tutuklanmamı önlemek için savaşmışlardı. Ama artık benim krallığım başka bir yerden.' 'O halde sen bir kralısın!' dedi Pilatus. İsa şöyle cevap verdi: 'Kral olduğumu söylerken haklısın. Aslında ben bu nedenle doğdum ve bunun için dünyaya, gerçeğe tanıklık etmek için geldim. Gerçeğin tarafında olan herkes beni dinliyor.' 'Gerçek nedir?' Pilatus sordu.”(Yuhanna 18:33-38)

Yahudiler ısrar etti. “Bizim bir yasamız var ve bu yasaya göre ölmesi gerekiyor çünkü o, Tanrı'nın Oğlu olduğunu iddia ediyordu. Pilatus bunu duyunca daha da korktu ve saraya geri döndü. 'Nerelisiniz?' İsa'ya sordu ama İsa ona cevap vermedi. 'Benimle konuşmayı reddediyor musun?' Pilatus söyledi. 'Seni özgürleştirmeye ya da çarmıha germeye gücüm olduğunu anlamıyor musun?' İsa şöyle cevap verdi: 'Eğer sana yukarıdan verilmemiş olsaydı, benim üzerimde hiçbir yetkin olmazdı. Bu nedenle beni sana teslim eden daha büyük bir günah işlemiş olur.”(Yuhanna 19:7-11)

Hadım Phillip'e şöyle dedi:

Hadım, "İsa Mesih'in Tanrı'nın Oğlu olduğuna inanıyorum" dedi. (Elçilerin İşleri 8:38)

"Bütün bunlar, onu kabul eden, ismine inanan herkese, Tanrı'nın çocukları olma hakkını vermesi için yapıldı; doğal soydan, insan kararından ya da bir kocanın iradesinden değil, Tanrı'dan doğan çocuklar.”(Yuhanna 1:12-13)

Thallus

Matta şunu belirtir: "O'nu çarmıha gerdiler ve orada oturarak onu gözetlediler... altıncı saatten dokuzuncu saate kadar tüm ülkenin üzerine karanlık çöktü." Markos bunu şu şekilde ifade etti: "Altıncı saatte dokuzuncu saate kadar tüm ülkenin üzerine karanlık çöktü." (Markos 15:33)

MS 52 civarında Roma'da yaşayan ve çalışan Samiriye doğumlu tarihçi Thallus, ikinci yüzyılın sonlarında Hıristiyan kronograf Julius Africanus tarafından alıntılanmıştır. "Thallus, tarihlerinin üçüncü kitabında bu karanlığı bir güneş tutulması olarak açıklıyor." Africanus, İsa'nın Fısıh

zamanında öldüğü gibi dolunayda güneş tutulması olamayacağını ileri sürerek rapora itirazını dile getirdi. Thallus'a yapılan göndermenin gücü, İsa'nın ölüm koşullarının birinci yüzyılın ortalarından itibaren İmparatorluk Şehri'nde bilinmesi ve tartışılmasıdır. İsa'nın çarmıha gerildiği gerçeği o dönemde oldukça iyi biliniyordu, öyle ki Thallus gibi inanmayanlar karanlık meselesini doğal bir olay olarak açıklamanın gerekli olduğunu düşünüyorlardı. İronik bir şekilde Thallus'un çabaları, İsa'ya ve Markos'un ölümündeki karanlıkla ilgili açıklamasının güvenilirliğine dair ana tarihsel kanıt haline getirildi."

Mara Bar-Serapion

"British Museum'daki bir el yazması, Mara Bar-Serapion adlı bir Suriyelinin oğluna gönderdiği mektubun metnini saklıyor. Baba, Sokrates, Pisagor gibi bilge adamlara ve bağlamın açıkça İsa olduğunu gösteren Yahudilerin bilge kralına zulmetmenin çılgınlığını örnekledi. "Atinalılar, Sokrates'i öldürmekle ne gibi bir avantaj elde ettiler? Kıtık ve veba, suçlarının cezası olarak başlarına geldi. Samoslular Pisagor'u yakarak ne gibi bir avantaj elde ettiler? Bir anda toprakları kumla kaplandı. Ne gibi bir avantaj sağladılar? Yahudiler krallarını idam etmekten kazançlı çıktılar mı? Bundan hemen sonra Tanrı bu üç bilgenin intikamını aldı: Atinalılar denizlerde ezilip mahvoldular ve sürgüne gönderildiler; toprakta tamamen dağılmış halde yaşayın... Bilge Kral da sonsuza kadar ölmedi; verdiği öğretilerle yaşamaya devam etti".

Cornelius Tacitus

Yaklaşık MS 50 ile MS 100 yılları arasında yaşayan Romalı bir tarihçi Nero'nun ateşi hakkında yazmıştır. "Sonuç olarak, Nero, rapordan kurtulmak için suçu artırdı ve iğrençlikleri nedeniyle nefret edilen, halk tarafından Hıristiyanlar olarak adlandırılan bir sınıfa en ağır işkenceleri uyguladı. İsmi kökeni olan Christus, savaş sırasında en ağır cezaya maruz kaldı. Tiberius'un saltanatı bizim vekillerimizden biri olan Pontius Pilatus'un elindeydi."

Plinius Secundus

MS 112'de Romalı bir vali, İmparator Trajan'a şöyle yazmıştı: "Belirli bir günde, gün doğmadan önce, Tanrı olarak İsa'ya bir marş söyleyip, herhangi bir kötü davranışta bulunmayacaklarına dair ciddi bir yemin ederek, bir araya gelme alışkanlığında idaydılar. bundan sonra ayrılmak ve sonra tekrar buluşup yemek yemek ama sıradan türden bir yemek yemek onların geleneği idi."

Seutonius

Hadrianus'un hükümdarlığı sırasında İmparatorluk Evi'nin bir tarihçisi ve saray yetkilisi, Claudius'un Hayatı'nda MS 120 hakkında yazmıştı. "Yahudiler Chrestus'un kışkırtmasıyla sürekli karışıklık çıkardıkları için Claudius onları Roma'dan kovdu." Edward C. Wharton daha sonra şöyle diyor: "Bu alıntının şöhretinin nedeni, yaklaşık altmış yıl önce Luka'nın, havari Pavlus'un Aquila adlı Hıristiyan Yahudi bir çiftle birlikte yola çıkmasının nedeni olarak aynı olayı kaydetmiş olmasıdır. Priskilla (Elçilerin İşleri 18:1-2). Kutsal Kitap dışı literatürde yine tarihsel bağlamda Mesih'ten söz edildiği görülmektedir."

Flavius Josephus

Josephus'un ilginç bir gözlemi var. "Bu sıralarda bilge bir adam olan İsa ortaya çıktı, tabii ona

gerçekten de insan diyebiliriz; çünkü o harika işler yapan biriydi, hakikati memnuniyetle kabul eden insanların öğretiliydi. Birçok Yahudi'nin ve aynı zamanda birçok Yunanlının desteğini kazandı. Bu adam Mesih'ti ve Pilatus, kendi liderlerimizin kışkırtmasıyla onu çarmıhta mahkûm ettiğinde, onu ilk günden beri sevenler, onlara üçüncü gün canlı olarak göründüler. Peygamberler onun hakkında kehanetlerde bulunmuş ve daha pek çok harika şey söylemişti. Ve şimdi bile onun adını taşıyan Hıristiyan ırkı henüz yok olmadı.”

İlk Yahudi ve Yahudi Olmayan Yazarlar

FF Bruce'un aşağıdaki alıntısı bunu çok açık bir şekilde özetlemektedir. "İlk Yahudi ve Yahudi olmayan yazarlardan gelen kanıtlar hakkında başka ne düşünülürse düşünülün... bu, en azından Hıristiyan yazılarına tanık olmayı reddedenler için İsa'nın tarihsel karakterini ortaya koyar. Bazı yazarlar, 'İsa efsanesi' ama bunu tarihsel kanıtlara dayanarak yapmıyorlar. Tarafsız bir tarihçi için İsa'nın tarihselliği Julius Caesar'ın tarihselliği kadar aksiyomatiktir (kendinden bellidir). 'İsa efsanesi' teorilerini yapan tarihçiler."

Özet. Bunlar ve diğer birçok pasaj İsa'nın şunu açıkça göstermektedir:

- a) Her şeyin kendisi aracılığıyla yaratıldığı Tanrıydı
- b) dünyaya bir insan şeklinde gelmek için Kendisini alçalttı
- c) günah için mükemmel ve tek kurban oldu.
 - d) birçok kişinin tanık olduğu fiziksel ölümden diriltildi
 - e) Babayla birlikte evine, Cennete geri döndü
 - f) İtaatkar imana sahip olanları kabul etmek için tekrar gelecek
 - g) laik yazarlar ve inananlar tarafından insan olarak kabul edilmesi